
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

PAVLAK & PARTNERI d.o.o.

Splitska 2
51 000 RIJEKA/CROATIA
tel. 385(0)51 322173, fax: 385(0)51 322174
Trg bana Josipa Jelačića 3
10 000 ZAGREB/CROATIA
tel. 385(0)1 4831590, fax: 385(0)1 4831592

email: lawfirm@pavlakipartneri.com

**Odvjetnici: Sanjin Pavlak, Gracijela Katić Pavlak,
Viktor Pezelj**

U Rijeci, 09. srpnja 2026.

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU

TUŽITELJ: DB TIM d.o.o. za ugostiteljstvo u stečaju Nijemci, Trg kralja Tomislava 6,
OIB 22606150282, zastupan po vjerovnici Davorki Horvat, temeljem rješenja
Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-58/2026-23 od 16. lipnja 2026., svi
zastupani po punomoćnicima u Odvjetničkom društvu Pavlak & partneri d.o.o.
Rijeka

Tuženik: HUPPENKOTHEN HRVATSKA d.o.o.
Zagreb, Kovinska ulica 4
OIB 38365094885

TUŽBA

Radi: utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbine

Vps:207.621,65 EUR

I. UVOD

Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj St-58/2026-23 od 16. lipnja 2026. vjerovnica Davorka Horvat, u ime i za račun stečajnog dužnika DB TIM d.o.o. u stečaju, upućena je na pokretanje parnice protiv vjerovnika HUPPENKOTHEN HRVATSKA d.o.o. radi dokazivanja osnovanosti osporavanja njegove prijavljene tražbine u iznosu od 207.621,65 EUR. Tužba se podnosi u zakonskom roku i temelji se na članku 266. Stečajnog zakona.

II. ČINJENIČNO STANJE

Nije sporno da su između pravnog prednika stečajnog dužnika i tuženika zaključeni ugovori o kupoprodaji s obročnom otplatom kupoprodajne cijene uz pridržaj prava vlasništva za više radnih strojeva. Nije sporno niti da je zbog poteškoća u podmirivanju ugovornih obveza došlo do raskida ugovornih odnosa.

Tuženik je nakon raskida ugovora preuzeo u svoj posjed sve strojeve koji su bili predmet predmetnih ugovora. Navedena činjenica proizlazi iz same prijave tražbine tuženika u kojoj izričito navodi da su strojevi vraćeni u njegov posjed prije otvaranja stečajnog postupka.

Prema tome, između stranaka nije sporno da je prije otvaranja stečajnog postupka tuženik ponovno stekao faktičnu vlast nad predmetima ugovora te njima mogao slobodno raspolagati.

Međutim, unatoč toj činjenici tuženik u stečajnom postupku prijavljuje tražbinu u iznosu od 207.621,65 EUR.

Tužitelj osporava osnovanost navedene tražbine kako po osnovi tako i po visini. Naime, iz prijave tražbine i priložene dokumentacije nije moguće utvrditi na koji je način tuženik izračunao upravo navedeni iznos nakon što je ponovno stekao posjed svih strojeva.

Ne proizlazi kolika je vrijednost vraćenih strojeva, je li izvršena njihova procjena, jesu li prodani, po kojoj cijeni, na koji je način eventualna ostvarena vrijednost uračunata u obračun tražbine, niti kako je sastavljen konačni obračun međusobnih prava i obveza nakon raskida ugovora.

Dakle, sama činjenica da je postojao ugovorni odnos nije dovoljna da bi prijavljena tražbina bila osnovana upravo u prijavljenom iznosu.

Dokazi: - prijava tražbine

- Ugovor o kupoprodaju s obročnom otplatom cijene i pridržajem prava vlasništva
- računi

III. TERET DOKAZIVANJA

Predmet ove parnice nije pitanje jesu li između stranaka postojali ugovori niti pitanje jesu li

postojale dospjele obveze stečajnog dužnika. Predmet ovog postupka jest pitanje postoji li nakon raskida ugovora i povrata predmeta ugovora tražbina upravo u prijavljenom iznosu od 207.621,65 EUR. Tu činjenicu mora dokazati upravo tuženik.

Naime, tuženik tvrdi da nakon raskida ugovora, preuzimanja strojeva i aktiviranja instrumenata osiguranja i dalje postoji novčana tražbina u navedenom iznosu. Stoga je upravo tuženik dužan dokazati način i elemente obračuna, izvršena umanjivanja, vrijednost vraćenih strojeva, eventualnu ostvarenu kupovninu te način na koji je utvrđen konačni saldo međusobnih odnosa.

Iz prijave tražbine takav obračun nije razvidan. Prijava sadrži pozivanje na ugovore, račune i instrumente osiguranja, ali ne sadrži analitički prikaz kojim bi bilo moguće provjeriti pravilnost konačnog izračuna prijavljene tražbine.

IV. PRAVNE POSLJEDICE RASKIDA UGOVORA

Među strankama nije sporno da je ugovorni odnos prestao raskidom te da su predmeti ugovora vraćeni tuženiku. Raskid ugovora nužno mijenja pravni odnos između ugovornih strana.

Nakon raskida više nije dovoljno pozivati se na prvotno ugovorenu dinamiku otplate, već je potrebno utvrditi konačno stanje međusobnih prava i obveza. To posebno vrijedi u situaciji kada je prodavatelj ponovno stekao predmet ugovora.

U takvom slučaju odlučno je utvrditi kolika je stvarna preostala tražbina nakon uračunavanja svih relevantnih okolnosti. Upravo zato nije dovoljno pozivanje na bjanko zadužnice, račune ili ugovore. Potrebno je dokazati konačni obračun, a što tuženik nije učinio.

Sama prijava tražbine ne omogućuje provjeru pravilnosti izračuna prijavljenog iznosa slijedom čega tuženik nije dokazao da njegova tražbina postoji upravo u prijavljenoj visini.

V. UGOVORNE ODREDBE NE DOKAZUJU POSTOJANJE PRIJAVLJENE TRAŽBINE

Tuženik svoju prijavu tražbine temelji na ugovorima o kupoprodaji s obročnom otplatom kupoprodajne cijene uz pridržaj prava vlasništva. Međutim, samo postojanje ugovora ne dokazuje da nakon njegova raskida postoji upravo tražbina u prijavljenom iznosu.

Naime, iz dostavljenog ugovora proizlazi da su ugovorne strane uredile prava prodavatelja za slučaj kupčeva zakašnjenja, uključujući mogućnost raskida ugovora te povrata predmeta ugovora. Nesporno je da je upravo ta mogućnost i ostvarena, budući da je tuženik ponovno preuzeo sve strojeve. Time je između stranaka nastupila potpuno nova činjenična i pravna situacija koju nije moguće promatrati kao da ugovor nikada nije bio raskinut.

Slijedom toga, nije dovoljno pozvati se na ugovorenu kupoprodajnu cijenu niti na preostale neplaćene obroke. Nakon raskida bilo je potrebno utvrditi konačno stanje međusobnih prava i obveza. Takav konačni obračun tuženik nije dostavio. Tuženik nije dokazao na koji je način izvršio obračun nakon što je ponovno stekao posjed svih strojeva. Stoga nije moguće provjeriti predstavlja li prijavljeni iznos stvarnu preostalu tražbinu ili iznos koji je izračunat bez uračunavanja svih pravno relevantnih okolnosti. Pozivanje tuženika na pravo na ostvarivanje novčane naknade za uporabu u visini najamnine prema važećem cjeniku za vrijeme dok su strojevi bili u posjedu tuženika je potpuno neprihvatljivo bez cjenika i vremenskog razdoblja na koje se odnosi, a pogotovo uzimajući u obzir da je visina takve najamnine jednaka preostaloj obročnoj otplati ugovorene kupoprodajne cijene.

VI. BJANKO ZADUŽNICA NE DOKAZUJE VISINU TRAŽBINE

Tuženik se tijekom stečajnog postupka poziva i na bjanko zadužnice kao instrumente osiguranja. Međutim, bjanko zadužnica nije samostalni dokaz da upravo u trenutku otvaranja stečaja postoji novčana tražbina u prijavljenom iznosu.

Njome se osigurava eventualna tražbina vjerovnika, ali se njezina visina i dalje mora dokazati u parničnom postupku. Drugim riječima, postojanje valjane zadužnice ne oslobađa tuženika obveze da dokaže postojanje i strukturu glavnice, dospjele obveze, eventualne obračunate kamate, izvršena plaćanja, vrijednost vraćenih strojeva i način konačnog obračuna nakon raskida ugovora. Bez tih podataka nije moguće zaključiti da prijavljena tražbina stvarno postoji u prijavljenoj visini.

VII. NEDOSTATAK KONAČNOG OBRAČUNA

Tužitelj posebno ističe da u prijavi tražbine nije dostavljen konačni obračun iz kojeg bi bilo moguće provjeriti način na koji je izračunata tražbina od 207.621,65 EUR.

Naime, nakon raskida ugovora bilo je potrebno utvrditi iznos dospjelih, a neplaćenih obveza na dan raskida, eventualna ugovorna potraživanja nakon raskida, vrijednost svih vraćenih strojeva, način

uračunavanja navedene vrijednosti i stanje međusobnih potraživanja nakon svih međusobnih prijebaja.

Nijedan od navedenih elemenata ne proizlazi iz prijave tražbine. Sud stoga nema mogućnost provjeriti predstavlja li prijavljena tražbina stvarni ostatak međusobnih obveza ili samo matematički zbroj preostalih ugovornih obroka. Teret dokazivanja pravilnosti obračuna pritom je isključivo na tuženiku.

VIII. POVREDA NAČELA SAVJESNOSTI I POŠTENJA

Odredbom članka 4. Zakona o obveznim odnosima propisano je da su sudionici obveznih odnosa dužni postupati u skladu s načelom savjesnosti i poštenja. To načelo obvezuje obje ugovorne strane tijekom sklapanja ugovora, njegova ispunjenja, ali i nakon njegova prestanka.

U konkretnom slučaju tuženik je ponovno stekao posjed svih strojeva koji su bili predmet ugovora. Istodobno od stečajne mase zahtijeva isplatu cjelokupnog preostalog iznosa ugovora. Međutim, bez dokaza da je vrijednost vraćenih strojeva uračunata u konačni obračun nije moguće zaključiti da prijavljena tražbina odgovara stvarnom imovinskom položaju stranaka nakon raskida ugovora. Prihvaćanje takve prijave bez odgovarajućeg obračuna bilo bi protivno načelu savjesnosti i poštenja te načelu jednake vrijednosti uzajamnih činidaba.

IX. DOKAZNI TERET TUŽENIKA

Tužitelj osporava visinu prijavljene tražbine. Stoga je upravo tuženik dužan dokazati činjenice na kojima temelji svoj zahtjev. Nije dovoljno pozivanje na ugovore, račune i instrumente osiguranja. Ako tuženik nije u stanju dostaviti obračun koji bi sadržavao sve relevantne podatke za visinu tražbine, tada nije dokazao osnovanost prijavljene tražbine u smislu članka 221.a Zakona o parničnom postupku.

Radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja predlaže se izvesti sljedeće dokaze:

- *uvid u cjelokupni spis stečajnog postupka poslovni broj St-58/2026,*
- *uvid u prijavu tražbine tuženika sa svim prilogima,*
- *uvid u sve ugovore o kupoprodaji s obročnom otplatom cijene i pridržajem prava vlasništva,*
- *uvid u opće uvjete poslovanja koji čine sastavni dio ugovora,*
- *uvid u sve zapisnike o povratu i preuzimanju strojeva,*
- *uvid u poslovne knjige tuženika koje se odnose na predmetne ugovore,*
- *saslušanje zakonskog zastupnika tuženika,*

- *saslušanje bivšeg direktora stečajnog dužnika,*
- *financijsko-knjigovodstveno vještačenje.*

Predlaže se da sud, temeljem članka 233. Zakona o parničnom postupku, naloži tuženiku dostavu:

- *analitičkih kartica svih predmetnih ugovora,*
- *knjigovodstvenih kartica svih uplata,*
- *konačnog obračuna nakon raskida ugovora,*
- *procjene vrijednosti svakog vraćenog stroja,*
- *dokumentacije o eventualnoj prodaji vraćenih strojeva,*
- *računa i knjiženja koja se odnose na njihovo otuđenje,*
- *svih internih obračuna na temelju kojih je utvrđena prijavljena tražbina.*

Navedena dokumentacija nalazi se isključivo u posjedu tuženika te bez nje nije moguće provjeriti pravilnost obračuna njegove tražbine.

X. PRIMJENA ODREDBABA STEČAJNOG ZAKONA

Predmet ove parnice nije odlučivanje o postojanju tražbine izvan stečajnog postupka niti odlučivanje o zahtjevu za isplatu određene novčane svote, već isključivo ispitivanje je li tuženik dokazao da njegova prijavljena tražbina postoji upravo u prijavljenom iznosu te da se kao takva može smatrati utvrđenom u stečajnom postupku. Stoga sud u ovom postupku nije vezan samom činjenicom postojanja ugovora niti činjenicom da je stečajni upravitelj osporenu tražbinu priznao.

Predmet dokazivanja jest isključivo postojanje i visina tražbine u trenutku otvaranja stečajnog postupka. Budući da tuženik tvrdi da njegova tražbina postoji u iznosu od 207.621,65 EUR, upravo je on dužan dokazati sve činjenice iz kojih proizlazi takva visina tražbine. Takav dokaz u ovom predmetu nije pružen.

Prijava tražbine predstavlja jednostranu tvrdnju vjerovnika. Sama po sebi ona ne predstavlja dokaz postojanja tražbine niti dokaz njezine visine. Jednako tako, popis računa i pozivanje na ugovore ne predstavljaju dokaz konačnog stanja međusobnih odnosa nakon raskida ugovora. U konkretnom slučaju upravo je to odlučna činjenica.

Nije sporno da su ugovori raskinuti i da su strojevi vraćeni. Nije sporno da je tuženik ponovno stekao njihov posjed. Upravo zbog toga nije dovoljno dokazivati koliko je iznosila ugovorena kupoprodajna cijena ili koliki su bili pojedini obroci. Potrebno je dokazati što je nakon raskida ugovora i povrata strojeva ostalo nenamireno.

Tužitelj smatra da bez provođenja financijsko-knjigovodstvenog vještačenja nije moguće pravilno utvrditi stvarno stanje međusobnih prava i obveza. Vještak bi, na temelju poslovne dokumentacije obiju stranaka, trebao odgovoriti osobito na sljedeća pitanja:

1. koliki je bio dug na dan raskida svakog pojedinog ugovora,
2. koje je uplate tuženik evidentirao,
3. koje je kamate obračunao i po kojoj osnovi,
4. kolika je bila knjigovodstvena vrijednost svakog stroja,
5. kolika je bila tržišna vrijednost svakog stroja u trenutku povrata,
6. je li i na koji način vrijednost vraćenih strojeva uračunata u obračun,
7. jesu li strojevi prodani,
8. ako jesu, po kojoj cijeni,
9. kolika bi eventualna tražbina postojala nakon pravilnog obračuna svih međusobnih prava i obveza.

Bez odgovora na navedena pitanja nije moguće sa sigurnošću zaključiti postoji li tražbina u prijavljenom iznosu.

XI. ZAKLJUČAK

U ovom postupku nije sporno da je između stranaka postojao ugovorni odnos niti da je stečajni dužnik zapao u zakašnjenje s plaćanjem ugovorenih obroka. Međutim, to nije predmet ovog spora. Drugim riječima, tuženik je dokazao da su ugovori postojali, ali nije dokazao da nakon njihova raskida i povrata strojeva postoji upravo tražbina koju je prijavio u stečajnom postupku. Slijedom svega navedenog, tužitelj smatra da tuženik nije dokazao osnovanost prijavljene tražbine niti po osnovi niti po visini, zbog čega predlaže da sud prihvati tužbeni zahtjev u cijelosti i utvrdi da prijavljena tražbina tuženika u iznosu od 207.621,65 EUR nije osnovana te se ne smatra utvrđenom u stečajnom postupku.

Predlaže se da sud nakon provedenog postupka donese

P R E S U D U

I. Utvrđuje se da tražbina tuženika HUPPENKOTHEN HRVATSKA d.o.o., prijavljena u stečajnom postupku koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Osijeku pod poslovnim brojem St-58/2026 u iznosu od 207.621,65 EUR, nije osnovana te se ista ne smatra utvrđenom u navedenom stečajnom

postupku.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate.

Tužitelj
DB TIM d.o.o. u stečaju p.p.

Troškovnik:

Sastav tužbe: 3.125,00 EUR + PDV 25%